

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel havonta.
Előfizetési ára :
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt.
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m.

Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

Az új élet munkában.

„Ezenképen gondoltátok ti is, hogy meghaltatok a bűnök, de éltek az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztusban.“ Róm. 6, 11.

Az igazi keresztyénség nem kényelmes dolog. Kényelmessé csak akkor válik, ha azt gondoljuk, hogy az ember a keresztyénségbe beleszületik s hogy ez éppen olyan magától értetődő, mint férfinak vagy nőnek születni. Keresztyénné lenni azonban csak a halál útján lehet. Meg kell halni, hogy új életben élhessünk. Ezt Jézus éppen olyan kérlelhetetlenül követeli, mint apostola. Keresztyénné válni: krízis, gyökérig ható választás, mélységes és költséges átalakulás.

Ha az apostol szavait alkalmazzuk önmagunkra, rájövünk, hogy mi az oka tehetetlenségünknek. Hogy honnan van az, hogy mi nem mondhatjuk el az apostollal: Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Oka az, hogy életünknek vannak olyan területei, lelkünknek és szívünknek olyan redői, ahol még nem haltunk meg a bűnök. Bizonyos vonatkozásokban ellent állunk Isten munkájának és szent akaratának.

A missziói munka felszínes és silány marad, amíg rá nem jövünk a keresztyén hit legmélyebb igazságaira s valóban nem fogadjuk el, hogy Krisztus nélkül, vagyis önmagunk megtagadása és Krisztus feltétlen és maradéktalan befogadása nélkül semmit sem cselekedhetünk. Amilyen mértékben megmarad vagy bevonul a keresztyén életbe a világias gondolkozás és értékelés, olyan mértékben gyengül annak a keresztyén életnek hatása és eredményessége.

A Szentlélek sok mindent véghez tudna vinni velünk, akármi-lyen gyarlók vagyunk is önmagunkban, hogyha beengednének az ő megvilágosító és megszentelő erejét egész életünkbe. Minthogy fenntartásokkal élünk, hátsó gondolatokat táplálunk és a magunk érdekeit nem akarjuk elhanyagolni, azért süllyedünk, azért leszünk gyávák, lusták, kényelmeskedők és egy helyben topogók. Azért nincs életünkben lendület, szín, erő, kockázat. A világ mindjobban behálóz és keressük a világ tetszését, a világi sikereket, a világ elismerését. Megalkuszunk s az ördög diadalmaskodik.

Ha magunkat Krisztus példájára megüresítjük, akkor tud ben-
nünket egészen megtölteni a Szentlélek s akkor a Szentlélek ere-
jében megmérhetetlen és beláthatatlan lehetőségek nyílnak meg
előttünk.

A hívő Krisztus testének tagja. Ez a test azért van, hogy átalakítsa a világot. Irtsa a bűnt, a hazugságot, a szeretetlenséget, az önzést akár egyénileg, akár testületileg lépjenek azok fel. Az egyházhoz való tartozás által az egyes hívő arra van kötelezve, hogy inkarnációja, megtestesülése legyen az egyház hitének és szeretetének életben és cselekedetben és valóságban. És mivel az élet és a világ átformálásának munkája az élet egész területére kiterjed: a politikára, gazdasági életre, társadalmi életre, az emberi életnek és kultúrájának minden ágára: művészetre, bölcsesetre, technikára, azért nincs olyan keresztyén ember, akinek, bármilyen szerény legyen is pozíciója, ne lenne alkalma arra, hogy a Szentlélektől kapott erőivel hozzá ne járulhatna ehhez a nagy munkához, a munka győzelmes befejezéséhez.

Úgy is formulázhatjuk: nincs olyan hívő, aki ne lehetne misszionárius, sőt akinek ne lenne elemi kötelessége, hogy ott, ahol van, misszionárius legyen. Ezt mindegyikünk megtapasztalhatja, hogyha átadva magát Istennek, gyávaság és önzés nélkül nézi maga körül a világot s nem kerüli el az alkalmat, amikor keresztyén kötelességét kellene teljesítenie, vagyis bizonyosságot kellene tennie az igazságról, szóval, cselekedettel és egész élettel.

A Lipcsei Misszió munkamezeiről.

(A Lipcsei Misszió 117. évi jelentéséből.)

(Folytatás.)

Indiából menjünk át Keletafrikába!

Lélekszámot tekintve ez a fiatal testvéregyház majdnem elérte a tanul keresztyénekét. Bámulatos gyors volt a növekedés. Az első misszionáriusok: 1893-ban érkeztek meg a Kilimandsarohoz Német Keletafrikában. Mind a négy misszionárius, akik 1893. októberében letelepedtek Madsamében, Althaus, Böhme, Fassmann és Müller, ma is élnek Jó egészségben vettek részt a 100 éves jubileumon. Ezek az úttörők, habár csak a távolból is, tanúi lehettek annak, hogy az egyház lélekszáma 30.000-re emelkedett. Ahol akkortájt léptenyomon a szellemimádát uralkodott mindenféle sivár és zabolátlan kicsapongásokkal, ma már eltűnt a szellemek hada s mindenfelé templomok és imaházak épültek. Fekete keresztyéneink, a Lipcsei Missziótól segélyt nem kérve, egyre-másra építik kőtemplomaikat. Mindenfelé harangok szólnak és hívogatnak áhitatra és istentiszteletre.

Azokon a vidékeken, ahol a munka kezdődött, a lakosságnak már egyharmada, sőt egyes tájakon fele keresztyénné lett.

A később munkába vett területeken a gyülekezet érthetően még nehéz helyzetben van a pogánysággal és az izlammal szemben.

Nagy örömmel állapíthatjuk meg a közelmúlt években, hogy a kelet-afrikai keresztyénség egyre fokozó mértékben egységesnek tudja magát. Egyszerű egyházalkotmányuk egy egyházba foglalja őket össze. Emellett az egyházmegyék az egyes törzsek népi tagozódása szerint alakultak. A múlt (1935.) évben tartott egyházi közgyűlések megmutatták, hogy a vezetők milyen komolysággal iparkodnak a keresztyéneket fenyegető erkölcsi veszélyeket leküzdeni s egyuttal a gyengébb gyülekezeteknek minden lehető támogatást megadni. A sigatini-i közgyűlésnek lélekemelő mozzanata volt, amikor bejelentették, hogy a munkát, a németországi támogatás csökkentése dacára sehol sem kellett megkurtítani. A gyülekezetek fokozott áldozatkészsége pótolta az elmaradt segélyt, a tanítók pedig részben nevelésesen csekély fizetéssel beérték.

Különösen ki kell emelnünk, hogy a Kilimandsaro és Meru hegységek gazdaságilag jobb helyzetben levő keresztyénei önmegadóztatás révén segítették a dél-parei missziói iskolákat. Aki tudja, hogy azelőtt milyen viszályok dultak az egyes néger törzsek között, úgy hogy a hadjáratok soha nem szüneteltek, az világosan láthatja hogy az evangéliom ismét megmutatta itt közösséget teremtő erejét s hogy Isten Lelke valódi igyegséget hoz létre. Mi több, ez az első nagy közös élmény szemünk láttára alkotja meg a népközösséget, a különböző nyelvű és nyelvjárási népszilánkokból egységes nép alakul ki.

Afrikában is van benszüllött tanítói karunk. A felszentelt Ielkészek általában véve a szolgálatban beváltak. Szükségessé válik egy másik tanfolyam rendezése. Vannak törekvések, amelyek odairányulnak, hogy a keletafrikai utheránus missziók egy közös theológiai iskolát állítsanak fel, amely valószínűleg a Kilimandsaronál nyerne elhelyezést. Hogy a nagy távolságok és az eltérő viszonyok mellett már ma is résztvehet-e minden szóbajohető utheránus misszió, az kétséges. Ellenben lehetséges az, hogy a közelebbi szomszédságban működő missziók ebben a dologban közös eljárást követnek.

Célként tehát itt is a négyház lebeg misszionáriusaink szeme előtt. A négernek is erős érzékkel viseltetnek az iránt, hogy a német utheránus misszionárius az ő népi sajátosságukat szívén hordja és ápolja. Mikor egyik területünkre a római katolikusok be akartak hatolni, szenvedélyesen elutasították őket, azt mondván: „Ezek idegenek, a németek ellenben hozzánk tartoznak!“ Pogányok mondták ezt!

Tény az, hogy misszióink nemcsak hogy komolyan igyekezett a négerket anyanyelvükbe, gondolkodásukba és eszükjárásába való behatolással igazán megérteni, hanem — amennyiben nem vallásos-pogány gyökérzetűek — népi berendezésüket is tiszteletben tartotta. A keresztyén gyülekezetekben nagy szerephez jut az embereknek rokonságokra, korosztályokra és szomszédságokra tagozódása. S ez a tagozódás így éri el isteni rendeltetését. A népi sajátosságához alkalmazkodó egyházalkotmányt a négernek nem tekintik kívülről rájukerőszakolt törvénynek, hanem szabadon és fesztelenül mozognak benne. A gyülekezet mint gyülekezet megtanult önállóan cselekedni, a maga lábán járni. Ez megmutatkozik nemcsak az egyházfegyelem gyakorlatában, hanem evangélisták kiküldésében is. A fiatal afrikai keresztyénség az a legörvendetesebb tulajdonsága, hogy felelősnek tudja magát az evangéliom terjesztésért. A hegyvidéki gyülekezetek a Krisztust nem csupán szomszédaiknak hirdetik, hanem evangélista-tanítókat küldenek az alföldre s ezek ott lenn rokonaiktól és törzsiüktől távol dolgoznak a tarkán összekevert népek evangelizálásán.

Természetes, hogy ezen a fiatalabb munkaterületen a misszionárius még kevésbbé fölösleges, mint Indiában. A gyülekezetek tudják, hogy vezetésre szorulnak. A jubileum alkalmából Afrikából Lipcsébe érkezett üdvözetekben mindig benne van ez a kérés: „Ne hagyjatok el bennünket, segítsetek egyházunkat felépíteni! Szükségünk van ige-szolgálatotokra!“

Tisztára missziói szempontból is nagy feladatok várnak még megoldásra. Öröndetes, hogy minden nehézség ellenére a maszai misszió fejlesztették. Testvéreink bemenetel találtak ezekhez a rettegett, egykor annyira hozzáférhetetlen törzsekhez. Az első kicsiny gyülekezet megalakult. Több iskola épült s ezeket a maszai gyermekek, de idősebb legények is látogatják. Igen erőlyesen sürgetik, hogy az északi területen még egy missziói állomást létesítsünk. Remélhetőleg sikerül a legközelebbi években erre a munkára a szükséges erőket kiküldeni és anyagi eszközöket is rendelkezésre bocsátani!

Az iskolák terén egészben véve nincs hanyatlás. De ez a megállapítás nem elégíthet ki bennünket, mert a továbbfejlesztés sürgős szükséglet lenne. Öröndetes, hogy legalább egy ponton előbbre jutottunk: Maranguban közép-foku iskolát nyithattunk meg, amelynek vezetését D. Reusch vette át.

Ugy a keresztyén gyülekezetnek, mint a missziói úttörő munkának szolgálatában áll a nővérek, a diakonusok és a missziói orvos munkája. A poliklinikákat tavaly erőlyen igénybe vették, a madsamei kórház pedig majdnem mindig túl van zsúfolva. A madsamei kórház egyik hálás betege, egy indiai férfiú, alapot létesített, amelyből honfitársai számára kórház épült. Reméljük,

hogy végre lehetséges lesz a diakonisszaházat felépítenünk, amit már régóta tervezünk. A szenvedőknek tett minden szolgálat bizonyosság Krisztus szeretetéről, aki megkönyörül az emberiség nyomorúságán, egyuttal harc a babona és varázslás ellen, végül ezzel értékes nevelőmunkát végzünk a keresztyén gyülekezeten is.

A tavalyi esztendőben tehát láthattuk szolgálatunk gyümölcsét. Igaz, hogy mindig látnunk kellett azt is, hogy a munkások kevesen vannak, úgy-ahogy csekély számú misszionáriusunk és nővérünk mindig ki van téve a túlterhelés veszedelmének.

D. Ihmels Károly.

Az ukrán evang.-lutheránus gyülekezeti életből.

Írta: Kokorudz Vladimir, Pobereze, Ukrajna.

A lengyel-ukrajnai evangélikus mozgalom nem egynehány rajongó embernek a mesterkélt műve, hanem Istennek munkája; élő szervezete azoknak, akiket az Isten igéje által a Szentlélek a világból kiválasztott és elhívott. Az Isten igéje tehát az a középpont, amely körül az ukrán evangélikusok és mindazok tömörülnek, akik éheznek és szomjuhozznak az élő Istent.

Az alakulóban levő gyülekezet különböző úton kapja az igét: szóbeli hirdetés, sajtó, Biblia-terjesztés; a legfontosabb azonban mégis az igehirdetés, az élő szóval történő prédikálás, mert „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.” Azért népünkél mindenütt, ahol evangéliom után vágyódás mutatkozik, ezzel együtt jelentkezik az is, hogy prédikátort kérnek.

Ha azután a gyülekezetnek ez a kívánsága teljesült, akkor kialakul a szervezet is, amihez legalább 10 evangélikussá lett család szükséges. A gyülekezet vezetésére előjáróságot alakítanak, amelynek tagjait a gyülekezet választja. Az előjáróságnak nagy a felelőssége. A gyülekezeti előjáróknak nem csupán az a feladata, hogy a gyülekezetben a külső rendet fenntartsák, hanem mindig éber figyelemmel kell ügyelniük arra is, hogy a gyülekezeti élet fegyelmezett legyen. Azonkívül missziói tevékenységet is fejtenek ki a katolikus illetve orthodox atyafiak között. Hivataluk első előfeltétele kifogástalan hitéletük és az evangéliom ügyéért való buzgóságuk.

A legelső gond, amit a gyülekezetnek viselnie kell, a gyülekezési hely. Anyagi tehetségükhöz mérten építenek maguknak az evangélikusok egyszerű imaházat vagy szerény kis templomot. Minthogy azonban legtöbb gyülekezetünk igen szegény, elannyira, hogy a puszta létfenntartáshoz is alig áll elegendő eszköz rendelkezésükre, eddig a külföldi egyházak áldozatkészsége támogatta őket az építkezésben. Eleinte magánházaknál tartják az istentiszteleteket.

Az istentiszteletben megtartottuk a régi, csodálatos szép orthodox iurgíát. Az ó-szláv nyelvből lefordították az élő ukrán nyelvre és megtisztították mindattól, ami az evangéliummal ellenkezik. Ukrán istentisztelet! aki egyszer résztvett, soha nem felejtje el. Külföldön élő ukrán ember nehezen és fájdalmasan nélkülözi. Az istentisztelet középpontjában nem a miseáldozat áll, hanem a keresztről szóló prédikáció. Hatása igen nagy. Joggal írta a stanszlai püspök néhány esztendeje püspöki pásztorlevelében: „Órizzedjétek a szép énekektől és a tüzes prédikációktól! Kerüljétek el azokat a helyeket, mert ha valaki bemegy, nem tud többé kijönni...”

Az istentiszteletken kívül szorgalmasan látogatott bibliaórákat is tartunk. Ezeken az órákon a Bibliát, amelyet a katolikusoknál csak a pap olvas, egyébként pedig vaspántokkal elzárva az oltár vánkosán fekszik, olvassák és megbeszélik. Katolikusok is eljönnek ezekre a bibliaórákra, némelyik kíváncsiságból mások azért, mert éheznek az igét; de titokban, mint hajdan Nikodémus.

Az ifjuságnak gyermekistentiszteletek vannak; az ugynevezett vasárnapi iskolában kátét és bibliai történeteket is tanítanak. Az iskolában az állami törvény értelmében a tanulók katolikus hitoktatásban részesülnek. A szülőknek és a gyülekezetnek ennél fogva megkettőzött szorgalommal kell munkál-

codniok, hogy a gyermekeket a tiszta és igaz evangélikus hitben neveljék. Hogy súlyos összeütközések is előfordulnak, az magától értetődik.

A hit és a szeretet nagy megerősítését, az evangéliomi buzgóság fokozását eredményezi az imahét, az evangélikusok hét, amelyet évenként legáltalább egyszerű tartanak a gyülekezetben. A szomszédos gyülekezetek is részt vesznek s ezen a révén az egységnek és a szeretetnek köteléke újból megerősül. Ilyenkor a gyülekezetet mindig figyelmeztetik Pál apostol szavaira: „Bölcsen viseljétek magatokat a kívül valók irányában.” Mindig a gyülekezet szeme elé állítják azt a nagy felelősséget, hogy a sötét éjszakában világítani kell s hogy arra vannak elhíva, hogy életük megszentelésére törekedve környezetükben a só szerepét töltsék be.

Az evangélikus gyülekezet még ellenségeiben is csodálatot ébreszt. Egy katolikus újság az evangélikusokról írva egyik cikkben többek között ezt mondja: „...Nem kell-e nekünk katolikusoknak szégyenkezve elismernünk, hogy a protestánsok az ő vallási fanatizmusukban erkölcsileg sokszor feletünk állnak? Ragaszkodunk-e mi annyira a magunk hitéhez, mint azok a szakadárrok az övékéhez?...” De a nemzeti, hazafias kötelességük teljesítésével is elismerést érdemeltek ki. Egy vallásilag közönyös ukrán szenátor, miután a lengyel szejmbé beválasztották, így nyilatkozott: „Szinte hihetetlen, hogy olyan emberek, akik a Biblián kívül semmit sem tudnak, a haza iránti kötelességüket olyan hiven teljesítették.”

Az evangélikus gyülekezet felelősségérzetben nevelődik. A gyülekezet első sorban a missziói munkával lép a nyilvánosság elé azok irányában, akik az evangéliom igazságát még nem ismerik, vagy nem értették meg, először a legközelebbi környezetben s később szélesebb körben is. A vasárnaponként szokásos látogatások kinálkoznak legjobb alkalmul az evangéliom terjesztésére. Ezen látogatások alkalmával az állatokról és a gabonákról ráterelődik a beszéd mélyebb kérdésekre az élet értelméről és az evangéliomi igazságról. A Biblia közös olvasása, vagy a lelkész prédikációjának ismertetése nem maradhatnak eredménytelenek, mert Isten igéje nem tér vissza üresen. A heti-vásár is jó leadó állomás, amely az Isten igéjét messze elviszi, akár ismerősök találkozására és beszélgetésre, akár röpiratok terjesztése stb. útján. Az evangéliomot minden teremtsének hirdetni kell; hirdetni kell tehát az egész ukrán népnek is és bele kell vinni a szívébe.

Hiszen az evangélikus gyülekezet a világban van és ez a világ ellensége neki. A világ az evangéliomról nem igen akar hallani. Ezért az evangélikus gyülekezet nem menekülhet ez alól a nehéz sors alól, különösen eleinte. Csúfság és gúny, megvetés, a társaságból való kirekesztés az evangélikus gyülekezet első kísérői a hitért vívott harcában. Még a családokba is beköltözik a visszavonás és civakodás. Az evangélikus gyülekezetre a legtöbb üldözést a katolikus egyház méri, mindenekelőtt a „katolikus akcióval”, amelynek jeiszava: „a cél szentesíti az eszközöket.” Hazugság, rágalmozás, hatóságok felhasználása, sőt egy evangélikus emberen elkövetett gyilkosságnak a védelme állanak a katolikus harcmódor szolgálatában. Erre vonatkozólag két példát idézek a „Staj” című ukrániai evang.-lutheránus lapból:

„1936. december 16-án meghalt a tlumaczi járás ukrán evangélikus igazgatójának 15 éves leánykája. A halott apja elment a tlumaczi városi elöljárósághoz és 9.25 zlotyért vett sírhelyet. Másnap értesítette a sírásó, hogy nem szabad neki a leánykát a megvásárolt sírba temetni. Mikor az apa a városi elöljáróságnál utánajárt a dolognak, a polgármester azt mondta: „A tlumaczi temető a keresztyének számára van, nem az evangélikusok számára.” Mikor az apa nem akar tágitani, a polgármester többek között a következőket mondotta: Ripezkyj tisztelendő járt nálam. Azt mondta, hogy a maga leánya pogány volt, mert nincsen bejegyezve a görög-katolikus parókia anyakönyveibe.” Az evangélikus lelkész is közbenjárt, de a polgármester neki is ezt a felvilágosítást adta. . . Végül is a halottat azon a helyen kellett temetni, amelyet a polgármester kijelölt. A temetés után kitünt, hogy annak a helynek a közelében néhány héttel azelőtt egy öngyilkost temettek el. Erre azután nem azért, hogy mások felett itélkezzenek, hanem, hogy a protestantizmus ellenségei ne érvelhessenek azzal, hogy: Téged majd oda temetnek, ahová az

akasztottakat ássák el, az evangélikusok a járási hatóságnál tiltakoztak. Ez a hatóság az állami törvény alapján elrendelte a holttest áthelyezését..."

Egy másik példa. Ugyanaz az újság egy merényletről, amelyet a tumiri katolikus fiataltság az ottani baptista gyülekezet ellen követett el, a következőket írja: „F. évi január 10.-én, vasárnapi napon, a tumiri baptista gyülekezet, körülbelül 20 lélek, összejött Beresziczka Anna lakásán imádkozásra és a Szentírás olvasására. Kilenc órákor odament a felbujtogatott tumiri fiataltság. A baptisták, semmi rosszat nem gondolva, behívták őket a házba. Azok bementek és rögtön verekedést kezdtek, amely hamarosan gyilkossággá fajult. A verekedés délig tartott. Egy baptistát megöltek, másokat megsebesítettek..." A „Nowa Sorja” című katolikus lap ezzel az esettel kapcsolatban így ír: „...A letartóztatottak kivétel nélkül résztvettek a parókia vallásos és kulturális munkájában...” A meggyilkolttal és a megsebesítettekkel szemben a „Nowa Sorja” vádakkal és rágalomokkal lépett fel, hogy a gaztettet így igazolja.

Ehhez meg kell jegyeznünk, hogy a katolikus egyház nem ismer különbséget evangélikus és a rajongók közt. Valamennyit eretneknek tartja, akiket máglyán kellene elégetni.

Az evangélikus gyülekezet mindezeket az üldöztetéseket abba a Megváltóba vetett hittel hordozza, aki azt mondta: „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek országa.” A gyülekezet tudja, hogy ez a világ nem maradó lakóhely, hanem egykor elmulik; a mennyei hajlék azonban örökre megmarad. Az út a mennyei Jeruzsálembe nehéz, tövises. De aki győz, az elnyeri a győzelmi jutalmat.

Per cruce[m] ad lucem!

Freimund.

A Biblia.

A Brit Bibliatársulat 1935-ben 14 új bibliafordítást adott ki. Ezek közül 9 esik Afrikára, 3 Óceániára és 2 Ázsiára. A társulat jegyzékében ma 692 nyelven megjelent Bibliák és bibliarészek szerepelnek. Az egész világon 10.970.000 Bibliát és bibliarészt adtak el. Németországban az eladás 19,000 példánnyal növekedett az előző évvel szemben annak ellenére, hogy itt saját bibliatársulatok vannak. Spanyolországban az eladás körülbelül 14,000 példánnyal növekedett. Kínában 3.902.000 példányról 4.296.000-re szökött föl. Ugy becsülük, hogy a földkerekségen 5,000 nyelvet beszélnek, ezek közül már 954 nyelven jelent meg egész Biblia vagy egyes részek. Körülbelül 3,000 nyelvre alig van szüksége bibliafordításra. Részint, mert az illető népek erősen megfogyatkoztak és a pusztulás felé haladnak, másrészt népek rokonnnyelvet beszélnek, amelyen vannak bibliafordítások. Körülbelül 1,000 nyelv még ma is bibliafordítás nélkül van. Így Latin-Amerikában a Rio Grandetól délre mintegy 17 millió indián él. Ezek 500 különböző nyelvet és tájszólást beszélnek és bibliafordításra van szükségük. Ázsiában körülbelül 200, Afrikában vagy 300 nép van bibliafordítás nélkül.

A bolsevizmus Kínában.

A délkeleti tartományból, különösen Kiangsi-ból fegyveres erővel előzőtt bolsevisták a legszörnyűbb kegyetlenkedéseket műveltek mindenütt, ahol csak keresztülvonultak. Kwei-chow, Yün-nan, nyugati Sze-csu-an és nyugati Kan-sü tartományok sulyosan szenvedtek alattuk. Misszionáriusok ismételtelen kénytelenek voltak állomásaikat elhagyni, ha a bolsevisták közeledtek. A vörösök egy helyen a kezük közé került összes fiatalembereket megölték. Néhányan félelemből késznek nyilatkoztak a mozgalomhoz való csatlakozásra. Ezek azt a parancsot kapták, hogy mint „önkéntesek” löjjék agyon a nem csatlakozottakat. A viszonyok ösmerői feszülten várják, mi történik majd, ha a vörösök összeütköznek a kansui mohamedánokkal, ezek ugyanis mostanáig nem tűrték az efajta betöréseket.

Zarándi Attila.

Matthes Magdolna levele Harmati Bélához Indiából.

Madrasz, 1937. február 2.

Kedves Tisztelendő Úr!

Végtelenül sajnálom, hogy a gyermekek (Viktoria Mária és Nesam Eszter) levelei már kissé elévültek, de a rengeteg munka, amit naponként végezniem kell nem engedett hozzájuk jutnom. Azonban most már komolyan hozzá kell fognom, hogy a sok kedves üdvözetlet viszonzozzam. A gyermekek csomagja (amit az alszopori és pécsi gyermekszövetségesek küldtek) Lipcsén keresztül a terjedelmes karácsonyi ládában érkezett hozzánk és nagy örömet okozott. Az Önök nevében, mindkét leánykának még egy-egy ruhadarabot mellékeltem hozzá.

Szívből köszönöm Önöknek és az összes kedves gyermekeknek a szeretetet, gondoskodást és érettünk való imádságot.

Egy kis csomagot küldök Önöknek. Tartalmát talán a gyermekisten-tiszteleten résztvevők között oszthatnák szét. Fölötte meghatott a gyermekek áldozatkészsége. Az Isten testi és lelki áldása nyugodjon rajtok!

Nagyon megrendített Gáncs lelkész úr halálának a híre. Tehát az Úr ismét hazavezérelt egyet hűséges szolgálói közül. Neki jó lesz ott!

Itteni munkánk állandóan növekszik. Iskolánkban 336 gyermek tanul, akik különféle kasztokból és társadalmi osztályokból toborzódnak. F fiatal pógány nők és özvegyek, sőt két mohamedán leány széles munkamezőt nyújtanak az Isten Igéje magvainak a hintésére.

Az intézetben 50 leánykát gondozok, akiket az élet számára szeretnének fölnevelni. Szinte naponként kell az Istentől a bölcsességet, erőt és egészséget kikönyörögnünk, hogy minden feladatunkat teljesíteni tudjunk.

Utóbbi hónapokban sok betegünk volt. Viktoria Marika, aki a szünidőt odahaza töltötte, himlőbe esett. Hála Istennek már túl van a bajon és ismét járhat iskolába.

Milyen hamar közeledik újból az iskolai év vége!

Most pedig újból küszöbön a szent bűjti időszak. Vajha Isten megáldaná az Önök és gyülekezeteik, valamint a mi és a reánk bízott gyermekek életében!

Isten legyen Önökkel! Még egyszer szívbéli köszönetet és üdvözetletet küld hálásan és alázattal

Matthes Magdolna testvér.

A Missziói Gyermekszövetség órája.

Ének: Él Krisztus, hát mit bánkódom! (Dt. 212.)

Kezdő ima tartalma: Husvétii öröm, Isten magasztalása a szabadításért a 68. zs. vonatkozó részei alapján.

Ige: Márk 1, 11. alapján folytatjuk a II. hitágazat megbeszélését. I. Mindaz, ami az Anyaszentegyházban 2000 év óta Isten dicsőségére történik, bizonyítja, hogy Jézus Krisztus valóban Isten szeretett Fia, Akiben Ő gyönyörködik. Az egyszerű családi élet rajzából kíséreljük meg azt a vigasztaló erőt megéreztetni, mely abból a tényből árad: Krisztus Jézusban gyönyörködik az Isten! Ha senki másban nem, Őbenne igen. — Tehát: egy atyának sok gyermeke van. A gyermekek mind szeretnének az apa kedvére tenni. De képtelenek erre, mert az apa igazsága és igazságossága a gyermekek gyarló és bűnös szívének sokkal jobban fáj, semhogy az igaz és igazságos atyának a szeretetét meg tudnák érezni. Mikor végre a gyerekek mégis rájönnek, hogy az atya minden cselekedetének a rugója csakis a szeretet, akkor már minden erejüket összeszedik, hogy feledtessék az apával az ő gonosz magaviseletüket. De hiábavaló erőfeszítésük vége csak elkeseredés és kétség-

beesés. Milyen megkönnyebbülést és felszabadulást jelent ilyenkor, ha a szerencsétlen testvérek rátekinthetnek egyre közülük, aki az apának mindig engedelmeskedett, aki az apát sohasem keserítette meg, aki mindig érezte az apa szeretetét, akkor is mikor az apa igazsága és igazságossága nagyon fájt. Milyen reményteljes szívvel indulhatunk a jövőbe, ha arra gondolunk: Bennem nem gyönyörködhetik az apa, de van testvérem, aki közbenjárhat az apánál értem, aki vezet a szolgálatomban és munkámban, aki példájával mutatja, milyenné kellennem, hogy apám bennem is gyönyörködhessek egyszer.

2. Jézus Krisztus sokkal több, mint jó testvér; és közbenjáró. Az Atya-isten nemcsak gyönyörködött a Fiúban, hanem minekutána a Fiú engedelmes volt a keresztfá haláláig, Isten nem hagyhatta Őt a halálban, feltámasztotta mennyei dicsőségre, kezébe adta a megdicsőített keresztet kulcs gyanánt, hogy akik az istenes élet keskeny útján élérnek a szoros kapuhoz, azokat beereszthesse Isten színe elé az örök hajlékokba. 3. Hogyan szolgáljuk Jézus Krisztust igazságban? Először s minél többször és minél jobban tanuljuk az Ő szent igéjét. Azután felkeressük a lelki szegényeket, a sirókat, a szelídeket és akik éheznek és szomjúhoznak az igazságot és mindezeknek hirdetjük cselekedettel és szóval, hogy megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek az Úr Jézusban. Ez a szolgálat kötelességünk. Ez nem érdem és ezzel nem is szabad dicsekedni. Csak olyanféle a mi szolgálatunk Krisztus országában, mint mikor Balaton őriás a monda szerint sírkövet akart állítani. Kiemelt egy követ a földből s a kő nyomán felfakadt víz elárasztotta a völgyet. Így keletkezett a Balaton tava. Mi ugyan nem emelgethetünk nagy köveket, de kiskövek nyomán épügy fakadhat víz, mint nagy kövek nyomán. Isten országát a Szentlélek által Krisztus Urunk maga építi, útjából az akadályokat azonban nekünk kell félretakarítani és útját nekünk kell egyengetnünk. 4. A borsevizmustól és az örökös háborús veszedelemtől agyonygörtört emberek a nyomorban sýnlódó pogányokkal együtt olyanok, mint a fuldokló hajótöröttek. Szigetet szeretnének találni. Bár minél többen látnák meg mielőbb, hogy a földön csak egy sziget van, melyen bátorsággal lehet a lábunkat megvetnünk, ez az igazi evangéliumi gyülekezet. Bár minél többen látnák meg, hogy a gyülekezeten kívüli élet nem élet. Bár minél többen látnák meg, hogy jobb gyülekezeti vezért Isten nem küldhet, mint akit Jézus Krisztusban küldött. Ő híven tartja magát a nagy Vérszerződéshez, az Urvasorához, csak rajtunk múlik, hogy Ő minél több élő gyülekezetet teremthessen. Ne lankadjunk a könyörgésben, hogy Isten adjon minket Szent Fiának s hogy Krisztus nevében igaz szívvel tudjunk szolgálni.

Krisztus győzelme a niceai zsinaton. Kr. u. 325-ben a niceai zsinaton megjelentek pogány bölcsek is, hogy szörszálhasogatásaikkal a keresztyéneket zavarba hozzák és hogy mulathassanak rajta, ha a keresztyének egymásközt civakodnak. Az egyik bölcs különösképpen rátartós volt és kinevette, kigúnyolta a keresztyéneket a tudatlanságuk miatt. Volt azonban a zsinaton egy öreg tanulatlan keresztyén, ki az üldözések közzött nagy állhatatosságot tanúsított. Ez a hívő ember vállalkozott rá, hogy megfelel a gúnyolódó bölcsnek. Így szólt: „Hallgass meg bölcs, a Jézus Krisztus nevében! Egy Isten van, ég és föld teremője, ki mindent igéjének az erejével teremtett és mindent az Ő lelkének a szentségével megerősít. Ez az Ige, akit mi Isten Fiának nevezünk, megszánta az embereket, kik tévedésben és gonoszságban éltek. Elhátározta, hogy egy asszonytól születve a világra jön, hogy az emberek közt járjon és értük meghaljon és Ő visszatér mindenek bírájaként, hogy ítéljen afelett, amit az emberek a földön tettek. Hogy mindez így van, ezt egyszerűségben hisszük; ne fáradozz hát hiába olyan dolgok ácfólásával, amelyeket hittel el kell fogadnunk, ne fáradozz hiába annak a vizsgálásával, hogy hogyan lehetségesek, vagy hogyan nem lehetségesek mindezek a dolgok; de ha hiszel, mondd meg nekem!” Megdöbbenve és szíven találva szólt a bölcs: „Igen, hiszek!” A bölcs beismerte, hogy a Krisztusról hallott vallástétel legyőzte őt és hogy olyan erő érintette, melyet megmagyarázni nem tud. A niceai zsinatot főkép azért hívták egybe, hogy Jézus istenségét védjék és bizonyítsák Arius és híveivel szemben, kik Jézus Krisztust nem akarták Megváltó Istenként tisztelni, hogy ne is kelljen Neki engedelmeskedni. De nem a

zsinat, hanem maga az Úr mutatta meg az igazságot, mikor egy büszke tudós megtért a Szentlélek működésére egy egyszerű, tanulatlan hívő ember pár szóból álló vallástétele nyomán.

Aranymondás: A feltámadott Úr az én pásztorom — örökké. (23. zs.)

Záróimánkban az Ige tanulására és a vallástételre kérünk erőt.

Záróének: Te, ki haláltusában. Hallelujah 187.

N. J.

Missziói imaóra.

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: április 13.-ikán missziói csendes órát tartanak, vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkalom, magánosan. Áprilisi imaóránkon elmélkedjünk arról, hogy nekünk kötelességünk és jogunk Isten munkáját adományainkkal támogatni.

Az elmélkedés alapjául ajánljuk a következő igéket:

„Az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért.“ Máté 20, 28.

„Szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.“ Róma 6, 13.

„Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat. Kiki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.“ 2. Kor. 9, 6—7.

Adjunk hálát a bőven adakozó Istennek, hogy kegyelmét naponként reánk árasztja; különösen az Egyszülött Fió és a Szentlélek ajándékáért. Hogy nekünk a fiúság Lelkét adta, aki által kiáltjuk: Atya! és így tanít bennünket arra, hogy mint igaz gyermekek (Gal. 4, 31.) kövessük a mennyei Atya példáját az adakozásban is (Máté 5, 45.). Adjunk hálát mindazon ösztönzésekért, amiket a Szentírás, az egyházi sajtó (husvét utáni második vasárnap: Sajtóvasárnap!) és egyéb eszközök által ad nekünk az adakozásra. Adjunk hálát, hogy mindenkinek ad módot arra, hogy adakozzék Isten munkájára. Adjunk hálát, hogy egyházunkban és gyülekezeteinkben az adakozási kedv megvan.

Kérjük Istent, hogy adjon egyházunknak olyan lelkészeket és tanítókat, akik a gondjaikra bizott lelkeket elvezetik a gazdagon adakozó és kegyelemben bővülködő Isten megismerésére s példájukkal is buzdítanak a jókedvű adakozásra. Hogy Szentlelkével vezessen el minden evangélikus keresztyént annak megglátására, hogy csak addig maradhat meg a hitben, a szent és a kegyes életben, amíg élő tagként illeszkedik bele az anyaszentegyházba és abba a gyülekezetbe, amelybe az isteni gondviselés helyezte. Mert adakozni csak akkor tudunk, ha részesülünk mindabban, amit Krisztus az egyház révén nyújt.

Ima: Éreztesd velünk, mennyei Atyánk, hogy milyen szegények vagyunk a te kegyelmed nélkül s hogy milyen bővelkedők vagyunk a te kegyelmed által. Hogyan hálálhatnánk meg a te jóságodat másként, mint azzal, hogy magunkat és mindenünket amink van, átadjuk és rendelkezésedre bocsátjuk. Szentlelked tüze gyujtsa fel szívünkben a szenvedélyesen buzgó engedelmes-ségnek és áldozatkészségnek lángját s ne hagyja azt lelohadni. A mi Urunkért, aki önmagát adta, kérünk. Ámen.

H I R E K.

A Misszióegyesületi tanács ülése.

A Tanács március 11.-én ülést tartott Budapesten, a német lelkészi hivatalban. Az ülésen résztvették: Dr. Molnár Gyula, Németh Károly elnökök, Danhauser László titkár, Zászkahczky Pál jegyző, Drenyovszky János a kiadóhivatal vezetője, Gáncs Aladárné az iratterjesztés vezetője. Antal Károly, Bakay Péter, Broschko G. A., Kellő Gusztáv, Vitéz Muray Endre, Rimár Jenő, Túróczy Zoltán és Dr. Zelenka Frigyes. Vitéz Muray Endre imája után Dr. Molnár Gyula 2. Kor. 6. 1.: („Hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét“) alapján kegyeletes szavakkal emlékezett meg D. Geduly Henrik püspökről és id. Victor Jánosról a Vasárnapi Iskolai Szövetség titkáráról. Apos megbeszélés tárgyát képezte a székesfehérvári fiókegyesület dolga s remélni lehet, hogy a megbeszélés eredményeképpen kialakult terv a megpróbáltatásoknak kitett fiókegyesület további áldásos működését lehetővé teszi. Danhauser László titkár Schoppe Károly liebenzelli misszionárius kövületjáról tett jelentést; két fiatal leány jelentette be azt a szándékát, hogy a missziói munkának szenteli életét; ezeknek a titkár most tanfolyamot tart. Kellő Gusztáv a szarvasi egyesület gazdag működéséről számolt be; a Tanács a maga részéről is köszönetet mondott Lányi Hermin társelnöknek azért az Ur szeretetéről tanuskodó lángoló buzgalmu munkálkodásért, amelyet az egyesület és a misszió érdekében kifejtett és nagy sajnálattal értesült, hogy Lányi Hermin betegeskedése miatt kénytelen volt társelnöki tisztességéről lemondani; szeretettel, bizalommal üdvözölte az öz. Fertig Alajosné, az egyesület új társelnökét és munkálkodására Isten kegyelmének áldását kérte. Felkérte a Tanács Rimár Jenő pénztárost, hogy missziói perselyeket készíttessen, mert a készlet kifogyott; egyuttal felkéri a Tanács azokat a misszióbarátokat, akiknél persely van, szíveskedjenek erről Rimár Jenő lelkész urat, az egyesület pénztárosát (Budapest, XIV., Gizella-út 28.) értesíteni. A finn-ugor konferenciával kapcsolat-

ban tervbe vétetett, hogy az óbudai templomban missziói istentisztelet lesz, amikor a finn egyház legkiválóbb evangelistája fog prédikálni. Nyári konferenciánkat augusztus második felében a gyenesdiási lelkészüldölben tartjuk meg a Balaton mellett; azon alkalommal lipcei misszionáriusok missziói tanfolyamot is tartanak. Szóba hozott, hogy a Missziói Lapok igen apró betűkkel nyomatnak, úgyhogy sokan igen nehezen olvassák; nehéz a változtatás azért, mert ha a betűk kövérebbek lesznek a tartalom szűkül; esetleg majd megpróbálkozunk azzal, hogy néhány cikket nagyobb betűkkel szedetünk, de kétségtelen, hogy akkor a lap terjedelmének a növelésével nem igen érjük el a kitűzött célt: a lap gazdagabb, bővebb tartalmát.

A közös bizottság ülése. A reformátusokkal közös bizottság március 11.-én tartott ülést a budapesti német lelkészi hivatalban. Jelen voltak: Dr. Molnár Gyula, Vitéz Dr. Csia Sándor, Németh Károly, Dr. Koczogh András, Broschko G. A., Rimár Jenő, Danhauser László, Dr. Zelenka Frigyes, Kellő Gusztáv. Vitéz Dr. Csia Sándor a református missziói szövetségről, annak munkájáról és terveiről, Danhauser László a mi egyesületünkről szöletak. Örültünk, hogy volt alkalmunk református atyánkfiaival tanácskozni a misszió nagy és szent munkájáról. Megnyilvánult az az óhaj, hogy a közös bizottság munkáját eleve nebbé kell tenni. Kegyelettel emlékezett meg a bizottság a református ág elhunyt tagjáról: Id. Victor Jánosról. — Megemlíttük itt, hogy a közös bizottság evangélikus ágának tagjai Dr. Molnár Gyula elnökléte alatt a következők: Németh Károly, Broschko G. A., Danhauser László, Kellő Gusztáv, Dr. Kneffel József, Morhács Márton, Rimár Jenő, Túróczy Zoltán és Dr. Zelenka Frigyes. A református ág szintén 10 tagra fogja magát kiegészíteni.

Gyermekszövetségi sorsolás. Indiában, ottani kedves Testvéreinktől nemrég 31 darab ajándéktárgy érkezett hozzánk. Bambusznádból és más gyékényszerű növényzallagok-

ból font cikkek, amelyekbe, miután táská, illetve dobozszerűek, gombot gyufát, stb. lehet elhelyezni. Viszonyás akar ez lenni a Magyarországból küldött ajándékokért.

Az ajándéktárgyakból 25 darabot a legbuzgóbb missziói gyermekszövetségek között szeretnénk kiosorsolni. Felkérjük azért a Gyermekszövetségek vezetőit, szíveskedjenek április hó 20.-ig Harmati Béla lelkésztestvérünk címére: (Ósagárd, Up. Keszeg, Nógrád megye) megírni azoknak a gyermekszövetségeknek a neveit, akik a sorsolásban részt vehetnének.

Nyiregyházán a Külmissziói Egyesület február 28.-án tartotta havi külmissziói előadását a hívek és vendégek nagyszámu érdeklődése mellett. Az előadást bevezető közének és ima után Mátis Béla tanító, egyesületi alelnök Kináról és a kínai misszióról tartott felolvasást, mely után Sipos András, Pazár Irén, Sallai Erzsébet, Nagy István, Sallai József, Sallai János, Gyugos Pál és Saliga Emma vasárnapi iskola vezetők előadták Parragh Lajos: Kínai rabszolgavásár című missziói szindarabját. Az előadás Balázs János írásmagyarozatával, imájával s végül közénekkel véget ért. Előadás után imaóra volt, amelyet Belák Sándor tokaji lelkész, egyesületi elnök vezetett. Imaóra előtt Margócsy Emil egyházfelügyelő, egyesületi elnök kegyeletes szavakkal emlékezett meg a magyar evangélikusság nagy halottjáról Dr. Geduly Henrik kir. titkos tanácsos püspök úrról, aki a misszió ügyének is mindenkor imádságos támogatója volt.

Nagy nemzetközi ébredési konferencia Budapesten. A Magyar Evangéliumi Szövetség 1937. szeptember 14—19-ig általános ébredési konferenciát rendez Budapesten, melyen egyebek között a rendkívül megáldott keswicki (angliai) ébredési konferenciák kiküldött előadói is részt vesznek. A külföld számos országában már nagyon intenzív imádkozás folyik ezért a budapesti konferenciáért. Semmiféle díszes, mutató gyűlése nem lesz ennek a nagy nemzetközi összejövetelnek, minden törekvés a belső tartalomra irányul s legfőképen arra, hogy Isten Szentlelke minél hatalmasabb erővel töltesse ki a konferencia résztvevőire

és azokra az országokra, ahova ők visszatérnek. A vidékről és a szomszédos országokból résztvevőknek olcsó szállást és étkezést biztosít a rendezőség. A részleteket későbbi hírekben közöljük. Akik részletes tájékoztatást minél előbb és saját címükre óhajtanak kapni, azok közülük címüket a Szövetség ügyvezető alelnökével (dr. vitéz Csia Sándor máv. igazgatósági főorvos Budapest, VI. Andrásy-út 83.)

A keresztyénellenes iratterjesztés irama. Lundenorff, a világháború híres német hadvezére feleségével együtt adáz hadjáratot indított Németországban a keresztyénség ellen. Egyik, a Biblia ellen bujtogató könyvének „Das grose Entsetzen” a címe. Tanulságos ennek a könyvnek a terjesztése. A Freimund című hetilap közli, hogy mindenfelől érkeznek hozzá a hírek a könyv terjesztéséről. Többek között egyik felső-hesseni járás minden népiskolája megkapta a könyvet. Sziléziában a vallástanítóknak küldték meg. Más-ahol ismeretlen feladók küldték el különböző címekre ingyen. Valaki kérdezősködött annál a könyvkereskedésnél, amelyiktől a könyvet kapta, hogy ki küldte azt neki. A könyvkereskedés azt felelte, hogy a megbízott nem ismerik; az az egy könyvkereskedés 1000 példány szétküldésére kapott megbízást. Tanulsgosnak neveztük ezt az iratterjesztést. De mondhattuk volna azt is, hogy megszegyenítő. Ránk nézve. Egy keresztyénellenes könyvet ezer és ezer példányban ingyen tudnak széjjelküldeni, hogy végezze hitet pusztító, lelkeket mérgező munkáját. Vessük ezt egybe azzal az iratterjesztéssel, amit nálunk az evangélikusok végeznek! Egy megszerzett egyház, amelynek van 445 lelkésze, vallástanára és segédlelkésze, 182 tanára, 725 tanítója, vannak felügyelői, presbiterei, iskolái, egyházközségei, akiknek és amelyeknek egyik főfeladata az lenne, hogy az evangéliomot és a keresztyén hitet terjesszék. Vannak gazdag egyháztagjaink. Kapott-e egyetlen iskolánk, egyetlen vallástanítónk valaha ingyen könyvet valakinek az áldozatkészségéből és ügybuzgalmából? Lehet-e csodálni, ha a keresztyénség iránt közömbösek lesznek az emberek? „Uram! Keltsd életre a te munkádat!” „Eleveníts meg

minket!" — Az iratterjesztést tartsuk egyik legfontosabb vallásos kötelességünknek ezekben az időkben, amikor a hitelenség áldázul ostromolja az emberek szívét és az ördög változtatott eszközökkel tépi ki a lelkekből az Istenfélelmet és Istennek szeretetét. Boldogult Gáncs Aladár mennyire lelkén viselte a keresztény szolgálatnak ezt az ágát! Mennyit tett és dolgozott az iratmisszióért! Vajha akadnának utódai és követői!

Hiszlek? Irta Sallay István. Szerző kiadása. 24 oldal, ára 30 fillér. Kapható: Bethánia-könyvkereskedés, Budapest, VIII. Gyulai Pál-utca 9. A hit körül tapasztalható tévedéseket, ön-

kényes meggyőződéseket kívánja eloszlatni ez a füzet, másrészt pedig az igazi hitnek a csodálatos erejét, hasznát és gyümölcseit mutatja meg. Mindeniütt bibliai megalapozottsággal dolgozó, de mégsem száraz fejtegetés a füzet, hanem az élethez egészen közeljutó módon tárgyalja a reménytelen, — az üdvözítő hitnek, a hit akadályainak, érzelmi oldalának, hasznának és gyümölcseinek a kérdését.

Kérem! Felkérjük azokat a misszió-barátokat, akiknél missziói persely van, sziveskedjenek azt Rimár Jenő lelkész urnak (Budapest, XIV., Gizella-út 28) bejelenteni!

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1937. február 23.-tól március 23.-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1937-re: Benzing István Monor 3.—, Zalatnai Ottó Kispeszt 3.—, Pataki Antalné Balatonszepesd 3 (1), Budapestről: Zenovicz Karolin 3 (2), Zarándi Attila 3 (1), Pataki Vilmos 1.—, Salgótarjáni Evangélikus Nőegylet 1.— P.

Offertórium: Soltvadkert 15.—, Bpest-Üllői-u. külmissziói óra 4.89, Oroszlány 5.18, Vác 3.23, Rád 1.39, Lébényi gyermekszöv. és vas. iskolák ünnepélyén 22.28, Bakonycsérnye 4.40, Pesti német egyház 8.97 P.

Adományok: Zalatnai Ottó Kispeszt 1.—, Salgótarjából: Evang. Leányegylet 1.—, Gabber Edit 1.—, Budapestről: Zenovicz Karolin 10.—, Dr. Molnár Gyula 2.—, Borsos Magdolna 2.— és külmissziói szolgálatra jelentkező lányok előképz. 2.68, Szarvasi missziói egyesület az indiai bibliai asszony eltartására 82.02 P.

Szeretettel kérem a tagokat és hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni sziveskedjenek, mely címen: tagdíj, előfizetés, offertórium, gyűjtés vagy adomány címen könyvelendő el a küldött összeg. A Missziói Lapokra külön küldött előfizetést e helyen nem nyugtázzuk, sem azokat az előfizetéseket, amikor a tagdíjat a Missziói Lapoknak közvetlenül küldik.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Rimár Jenő pénztáros,

XIV. Gizella-ut 28. fsz. 1

Telefon: 2-97-189